

Jonge Compagnie
de Koe creëert
eerste stuk

Kalverliefde voor volwassenen

Van onze medewerkster

Afgestudeerden van het Conservatorium van Antwerpen hebben blijkbaar de neiging om met een eigen gezelschap de sprong in de professionele theaterwereld te wagen. Een nieuwe lichting betekent dus een nieuwe compagnie: de Koe.

Bas Teeken en Peter Van den Eede kregen de belangrijke steun en omkadering van De Tijd, waarvan conservatoriumleeraar Johan Van Assche de zakelijke leider is. "De Gebiologeerden" van Cie. de Koe kan nu een vijftigtal keren in Vlaamse en (vooral) Nederlandse zalen opgevoerd worden.

In hun jong enthousiasme hebben Teeken en Van den Eede (te) veel hooi op hun vork genomen: schrijven, spelen én registreren. Het resultaat is een talentzvangere, maar onevenwichtige productie.

Zelf noemen de makers het stuk — afhankelijk van de brochure die je in handen krijgt — "een farce over eenzaamheid en liefde en alles daartussen" of "een naïef drama over eenzaamheid en liefde en alles daartussen. Een fantasie dus...". Ze weten blijkbaar zelf niet goed wat het geworden is. Dit gebrek aan duidelijke lijn tekent de tekst en het spel.

Een gedicht en een pastoraal decor — met stro, helderblauwe hemel en bijpassend muziekje — zorgen voor een eerste sfeerindruk: geen vuiltje aan de lucht. Het openingsgesprek van de twee vrienden, ornitologen, bevestigt die rimpelloosheid. Het is een aaneenrijging van citaten uit vogelboeken en nietszeggende stiltevullers. Emotieloos en onpersoonlijk. De stilte vóór de storm. Immers, de heren Van den Broek en Van der Plas blijven twee eenzame mensen te zijn die hun gevoelens hebben opgeborgen, of beter opgekropt.

Plots breekt alles los en dat mondt uit in wederzijdse liefdesbekenentissen.

Het hek is nu van de dam: tomeloos, bijna kinderlijk-naïef, ontdekken ze en genieten ze van nun bevrijding. Ze raken het noorden kwijt en er ontstaat een laaiende ruzie, dan wanhoop. Een stil verzoeningsgebaar zorgt nog voor een mogelijk happy-end.

Het gegeven is herkenbaar, maar wordt uiterst koel benaderd. Het stuk is een verdichting van een nauwgezette observatie en registratie, maar dringt nooit door. De hyper- en hypo-emoties worden aan de buitenkant gespeeld en zijn — op enkele scènes na — niet doorleefd of beleefd.

De kille afstandelijkheid die ontstaat voel je als toeschouwer dan ook niet aan als een bewust gekozen stijlelement, maar eerder als een gebrek.

Het jonge talent dat hier aan het werk is, mist ongetwijfeld een wijs-kritische (bege)leiding. Bepaalde momenten zouden zeker beklijven als er vóór en na gesnoeid zou zijn.

Ook de speldynamiek zou er wel wel bij varen. Nu wordt dikwijls te absoluut — bijna karikaturaal — gespeeld.

Ondanks die euvels spreekt het concept van "De Gebiologeerden" erg aan. Er waait weer een frisse wind op de planken. Maar de Koe is momenteel nog iets te veel het (beloftevolle) Kalf. Te zien in Nieuwpoorttheater, Gent (091/23.40.80) op 7 en 8/11; in De Werf, Brugge (050/33.05.29) op 9 en 10/11; in C.C. De Borre, Bierbeek (016/46.14.00) op 23/11.

De tournee door Nederland wordt onderbroken voor een reeks voorstellingen in A.B., Brussel (02/512.58.13) op 14, 15 en 16/1/91).

Lutgarde Daniëls